

2.

27

Нищо по лесно от това да се мисли, да се рече, да се отидваме от викоето на гурбита нурди. Трудно е дѣло то на творчеството, на търпението. А творчеството безъ основа и дѣла, велико дѣло безъ търпение не стоава. Но гдѣ сѣ основитѣ на новото общество, за което следъ войнитѣ се говори толкова жертви? Тукъ ли могли да мислятъ напредъ безъ огледъ на миналото?

Мислятъ се ондѣ, които мислятъ, че отъ Балканитѣ ще се даде направление на обществени форми въ Англия или Франция; заблудените е да се смята, че първентъ мислен отъ Москва най-добре ще прилѣга на български рамене. Подражателството и маниачеството сѣ еднакви нагубни.

На българскитѣ общественици и на нашата интелегенция се налага, обаче, за да не изпадне въ Когнитно положение да изучава нашия битъ и да заживѣе съ интереситѣ и идеалитѣ на народа ни. Не бива да оставаме гурди на основа, което другаде е постигнато съ немаловѣрни усилия. Нека станемъ атоцитомъ на гурбото до толкова, до колкото то наистина ще даде добри резултати у насъ. Само хабене на време и сили е да се ратува за неусъ заучото е новостъ.